

Sakkunnigvittnen och ”experter” – kan domstolar och myndigheter lita på dem?

Styr försäkringsindustrin svenska domstolar, myndigheter och sjukvård? Är ”experten” som står på försäkringsindustrins lönelista trovärdig?

Är det inte helt oberoende sakkunniga, som behövs om rättvisa skall skipas eller rätt vård skall kunna erhållas?

Den som drabbas av nackskada (whiplash) i Sverige har alla odds emot sig. Sjukvården klarar inte av att fastställa skadorna. Myndigheterna grundar i stor utsträckning sina slutsatser på vad försäkringsbolagens välbetalda experter påstår.

Domstolarna litar helst på vad försäkringsindustrins sakkunniga – ofta professorer och docenter - hävdar. Dessa tjänar betydande extrainkomster på att uttala sig mot att samband råder mellan inträffade olyckor och deras konsekvenser. Deras argument stämmer inte med ”internationellt accepterad vetenskap” som numera gäller även för Sverige.

För att bli botad behövs att först korrekt diagnos fastställts och därefter korrekt behandling genomförts.

Försäkringsindustrin skall dels vara vinstgivande dels se till att drabbade får ersättningar till följd av uppkomna skador. Besvär ersätts endast om trafikolycka varit orsaken.

Om domstolen hamnar i tvivelsmål ökar chansen för att försäkringsbolaget slipper betala ut ersättning. Då hjälper inte att uppkomna besvär startade i och med olyckan.

Whiplashkommissionen (WK), försäkringsindustrins egen organiserade och finansierade organisation, tillskapades för att minska på ersättningarna till skadedrabbade. Dess förebild var ett stort Kanadensiskt försäkringsbolag, som med gravt manipulerad statistik kraftigt kunde reducera sina försäkringskostnader.

Vilka blev WKs sakkunniga? Vid kontakt med Försäkringsförbundet framkom att WK var en ”ad hoc” företeelse. ”Experterna” utvaldes inte som representanter för de institutioner där de arbetade. De valdes som privatpersoner och saknade vetenskaplig produktion gällande nackskador.

WKs rapport (WKR), som även svenska sjukvårdsmyndigheter lutat sig mot är ingenting annat än ett konsensusdokument. ”Konsensus” är en kompromiss mellan olika åsikter och har inget med ”vetenskap” att göra.

Till och med professor Nina Rehnqvist, som borde veta skillnad på konsensus och vetenskap, uppfattade WKR positivt. Hennes uttalande skulle kunna sammanfattas i ”nu har vi äntligen fått vetenskapliga fakta att luta sig mot” .

Professor Per Grane i neuroradiologi vid Karolinska Institutet, utdömde funktionell magnetkamerateknik (fMRI), trots att han själv varken studerat metoden hos dr Volle i Tyskland eller läst om metoden, som vid den tiden fanns beskriven i tysk neurokirurgisk handbok. En bok professor Grane inte studerat, eftersom den skrivits på tyska.

När Nackskadeförbundets ordförande hade med sig bildmaterial från Tyskland och Finland och bad honom tolka dem - kunde han inte tolka bilderna – men uttala sig

som ” expert” det kunde han.

Idag används fMRI-metoden jorden runt, men i Sverige har den ännu inte blivit etablerad.

I Uppsala, som fått förtroendet av Socialstyrelsen och med medel av regeringen, startade för 4 år sedan en studie där fMRI skulle användas för att fastställa skador innan det skulle kunna bli tal om att operera patienter. Studien som skulle vara klar inom 4 år har så här långt inte klarat av mer än 7 patienter av tänkta 50 st.

Bilder tas numera i Uppsala, men måste skickas till Finland för att bli tolkade av den neuroradiolog, som den svenska ” expertisen” utdömt. Metoden är sedan flera år väl etablerad jorden runt, men fortfarande i Sverige klassificerad som ” inte vetenskaplig” .

Senast skedde detta i Stockholms tingsrätt där en neuroradiolog von Heijne framhöll att metoden inte var ” vetenskaplig” , varefter den svårt skadade personen förlorade mot sitt försäkringsbolag.

Den som vill kan läsa vidare i domslutet (M T8393-8.2010-12-01.Domslut.PDF). Allt som oftast framhåller försäkringsindustrins välbetalda tjänstemän - d v s de professorer, docenter och klinikchefer vilka extraknacker som sakkunnigvittnen - att metoder för undersökning och behandling inte har med ” vetenskap och beprövad evidens” att göra. Det finns ett stort antal liknande fall, så detta fall är inte unikt.

Man kan fråga sig om dr von Heijne, som i detta fall uttalat sig någonsin diagnostiserat allvarliga nackskador, eller om han endast framför Whiplashkommissionens budskap?

Inte bara försäkringsindustrin utnyttjar den nationella tolkningen av ” vetenskap och beprövad erfarenhet” . Det gör även Försäkringskassans processjuridiska enhet i förvaltningsrätter, trots att numera är det EU-domstolens beslut som skall gälla i Sverige. Här skall ” internationellt accepterad vetenskap” vara det som gäller.

Att Försäkringskassan omtolkar EU-domstolens prejudikat helt enligt egna åsikter för att slippa ersätta skadade och kunna friskskriva dem, trots att deras skador ännu inte fastställts eller behandlats är minsann högst märkligt.

Friskskrivningen sker med hjälp av före näringsministern Björn Rosengrens företag, som förra året gav en vinst på 150 miljoner kronor. Nackskadeförbundet har påtalat detta till Rosengrens före regeringskollega Erik Åsbrink, numera Försäkringskassans styrelseordförande..

Erik Åsbrink vill lika lite som generaldirektör Adriana Lender, eller överdirektör Stig Orustfjord diskutera dessa omständigheter.

I den styrelsen finns även VD för Försäkringsförbundet, något som enligt expert på EU-rätt är ett delikatessjäv av flagrant natur och måste tas upp i EU-kommissionen.

Fler frågetecken finns när det gäller vad som tillåts i Sverige, men som bryter mot EU-domstol och EU-kommission. Dit hör hur försäkringsindustrin och dess skapelse Trafikskadenämnden fungerar tillhoppa. Enligt EU-kommissionens regelverk är detta att betrakta som kartellbildning och torde inom nära framtid hamna på EU-kommissionens bord.

Är det med hänvisning till konsensusdokument som domstolar dömer skadedrabbade trafikoffer? Kan man hävda att Sverige är ett rättssamhälle när sådant får pågå opåtalat?

Detta kommer då att bli ytterligare en besvärande tillställning för vår nuvarande regering, som redan fått klander från ledande personer i EU-kommissionen.

Efter dessa påpekanden finns anledning att ifrågasätta om det är Regeringen Reinfeldt eller försäkringsindustrin som styr när det gäller sjukvård, domstolsväsende och övriga myndigheters agerande.

Bert Magnusson
Nackskadeförbundets ordförande

Bo Sonnsjö
Vice ordförande

Styrelsen